

LBRIS

We know
books

ROMULUS MOLDOVAN

Despre
VIAȚĂ, MOARTE
și alte
MĂRUNȚIȘURI

POEZIE

Cuvânt înainte:
HORIA GÂRBEA

Editura
NEUMA
2024

CUPRINS

Despre abilitate și melancolie 5

Despre viață, moarte și alte mărunțișuri 7

Cap. I. Despre viață

Despre viață 11

Apa vie 12

Poem ce nu trebuia scris 13

Fereastra și poarta 15

Un strigoi cuminte 16

Lucruri concrete 18

În sinea ta 19

Despre Rusu de Sus 20

Bănuieli 21

Vântul schimbării 22

Vii și morții 23

Slujitor al ierbarelor 24

În Rusu de Sus 25

Despre o școlăriță 26

Umbre 27

Tulburare 28

Despre suflet 29

Despre pasiune 30

Întâlnire cu Mircea Dinescu 31

Despre zborul meu de noapte 32

Despre confesiune și păcat	33
Cărările freudiene	34
Visele tale	36
Despre relief	37
Închizând cercul	38
Momentul acela	39
Scăfârlia poetului	40
De la o vreme	41
Între praguri	42
Celălalt mentor	44

Cap. II. Despre moarte

Despre moarte	46
O livadă de piersici	48
Fanta de lumină	49
Despre memorie	50
Dezvăluirea unui prieten	51
Despre ultimul prag	53
Bucurie și suferință	54
Înfricoșătoarea taină	55
Despre Sabat	56
Reîntoarcere	57
Pregătire	58
Despre comunicare	59
Despre îngeri	61
Despre convingere	62
Oasele mele	63
Vorbind cu moartea	64
Crăpătura inimii	66
Despre cuvinte	67
În realitate	69
Despre trecători	70

Cap. III. Despre alte mărunțișuri

Despre mărunțișuri	73
Confesiune	74
Despre estetică	75
Hrana eului	76
Despre ubicuitate	77
Piticul orașului	78
Despre amnezie	79
Mărunțișuri inutile	80
Singurătate	81
Despre vânătoare	82
Sinonime cu destinul	83
Despre fericire	84
Gânduri	85
Despre oameni și zile	86
Retorică	87
Despre un ceas solar	88
Trei triunghiuri	89
Despre vedere	90
Profeție	91
Despre vis	92
Despre un zbor	93
Defulare	95
Date biografice	97

DESPRE VIAȚĂ

Tainica odihnă veșnică
din lumea de dincolo
este întreruptă miraculos
de singura scurtă călătorie
a fiecărei ființe pământene
măcinate de uitare.

Adevărul ei,
precum lumina,
nu își schimbă calea
niciodată.

APA VIE

Din cer izvorăște apa vie,
ca o cometă șerpuitoare.
În arterele noastre sticloase,
clocotind se zămislește
teribilul mister al veșniciei.

Un joc statornic neînțeleș,
cu zei și zeițe de catifea,
îți răscolește zilnic ființa;
(desfătare burlescă și doliu).

Din umbră pândesc neîncetat
călăi sângeroși cu măști
de îngeri și demoni,
de înțelepți și ignoranți.

Cu toții cîntăm în cor învierea,
precum greierii în ierburile verii.
În cer și-n cenușă deopotrivă,
căutând apa vie și adevărul.

POEM CE NU TREBUIA SCRIS

În fiecare vis nocturn
se derulează câte un poem nescris.
Întâmplări suprarealiste, absurde,
înfiorătoare îți tulbură somnul până când
prin crăpăturile zorilor se pierd în uitare.

Fără aripi mă-nalț și cobor
deasupra Clujului, deasupra tuturor.
Zburând în picaj iau curbe riscante,
echilibrându-mi ușor corpul
cu palmele și cu mâinile goale.

Uneori câte o zeitate prevestește
bucurii neașteptate, calamități.
Din fața unor pericole, în vis
nimeni nu mai poate să fugă.

Când mă dezleg de somn, brusc
se volatilizează poemul din vis.
Îmi persistă în minte un scurt răstimp
doar groaza și chinul pe care le-am trăit,
zbaterea cu mintea și picioarele-mpietrite.

Neputând reda convingător poemul visat,
din frânturi de gând și trăiri,
am încropit stângaci aceste rânduri,
asemănătoare unui poem dezlânat,
pe care n-ar fi trebuit să-l scriu.

FEREAȘTRA ȘI POARTA

Cu trecerea fiecărui anotimp,
ne apropiem de fereaștra
înțelepciunii
ca printr-un vis de o clipă,
șters brusc din memorie.

Sub pleoapele închise
umbrele morții dansează.
Prin fereaștra înțelepciunii
și poarta din cer
ne veghează neconțenit cineva.

În liniștea pământului,
tainic se hrănesc ierburi perene.

UN STRIGOI CUMINTE

Noaptea, uneori unul iese din mine
ca un strigoi cuminte,
să exploreze în libertate deplină
tot ce îi trece prin gând.
Alunecă pe derdelușul timpului
ca pe o săniuță din copilărie,
până în casa lui natală,
să-și îmbrățișeze bunicii paterni,
(singurii bunici pe care i-a cunoscut).

Stând la taifas cu ei, s-a minunat
de viața lor de după moarte;
a aflat cum să se pregătească
de ieșirea din această lumină,
cum să cumpănească cuvintele cu fapte,
iubind, iertând și bucurându-se de toate.

El se înalță facil până la îngeri
să-i mângâie necredincios ca Toma.
Privind de sus printre razele lunii,
deslușește clar locul primului său pas
pe cărarea subțire și calea tumultuoasă
cu străluciri și umbre, pe care le-am urmat.

Cel ieșit din mine hoinărește
ca un strigoi ce-mi poartă chipul
până în zori, trecând fără-ndoială
tiptil, adesea și pe la voi.

În sâmbăta Paștelui el s-a rostogolit prin timp
ca un bulgăre de nea pe panta unui munte,
până în ziua judecății de apoi.

Văzând acolo draci goi călărind păcătoși,
brusc s-a-ntors în mine ca vântul și ca gândul.

LUCRURI CONCRETE

De afară n-ai să
le deslușești pe toate.
Unele uși se deschid singure,
altele sunt încuiate,
iar cheile lor sunt ascunse.

Poți intra pe fereastră,
pe ușa din spate,
prin zidul clădirii,
sau poți fi coborât prin acoperiș,
precum slăbănogul.

Am cunoscut semeni
care disting de afară
ziua și noaptea lucrurile
și trăirile din spatele zidurilor,
a porților și ferestrelor încuiate.

Câțiva dintre ei și-au împărtășit
cele mai intime taine
scriind și publicând poeme.

ÎN SINEA TA

Întors în sinea ta,
scotocind prin cotloanele memoriei
precum discipolii lui Freud,
descoperi taine nebănuite.

Din lucruri cad mereu cuvinte
pe tâmpile tale și pe morminte,
cum cad toamna frunzele de nuc
și îți macină liniștea.

Taine înoată prin mintea ta
ca niște peștișori de plumb prin acvariu.
Oricând poți îmbrăca armura
de sticlă, de oțel sau de iubire.

Nu poți umple însă adâncul
întrebării care nu are răspuns,
decât atunci când tu însuși
vei deveni temeiul întrebării.

DESPRE RUSU DE SUS

Din livezile arse de brumă
și din pădurea tăcută a satului Rus,
s-a îndepărtat ultima cântare.

Nici pe drumeag, nici pe cărări
nu mai vezi seara vreo suflare.
Pârâul susură subțirel sub deal,
pe înțelesul adormiților din cimitir.

S-au uscat florile de pe morminte,
dar ei visează mulțumiți la înviere.
Crucile drepte stau neconținut la sfat,
precum brazii din codrii semeți,
înfruntând veșnicia în ploi și-n zăpezi.

Îngerește îi priveghează pe creștinii
care nu s-au pierdut prin străinătăți,
în ghearele vreunui incendiu ucigaș,
în neantul întunecat, ori de apă sărată.

Anual somnul lor este luminat de preot,
de apropiați sau de alți oameni din sat,
care aprind lumânări pe morminte,
se închină și se roagă pentru ei,
să nu fie uitați la a doua venire.